

*Serdecznie zapraszam na koncert z cyklu „Pałacowe spotkania z muzyką”,
który odbędzie się 19 października 2008 r. o godz. 13.00
w Pałacu w Jabłonie ul. Modlińska 105.*

Dyrektor

Magdalena Grzelecka

Logo gminy

Koncert dofinansowuje Gmina Jabłonna

Program

Ludwig van Beethoven - Sonata e-moll op. 90

I. Mit Lebhaftigkeit und durchaus mit Empfindung und Ausdruck

II. Nicht zu geschwind und sehr singbar vorgetragen

Sonata op. 90 Ludwiga van Beethovena (1770-1827) zadedykowana hrabiemu von Lichnowskyemu ma nietypową, bo zaledwie dwuczęściową budowę i należy do jednych z najkrótszych sonat fortepianowych skomponowanych przez Beethovena. Dramatyczna i kapryśna w kształtowaniu myśli muzycznej część pierwsza przeciwstawiona została niezwykle jak na Beethovena pogodnej i optymistycznej części drugiej, której charakter przywodzi na myśl twórczość innego wielkiego Wiedeńczyka - Franciszka Schuberta.

Robert Schumann - Etiudy Symfoniczne op. 13 (1834)

- Theme - *Andante*
- Etude 1 (Variation 1) - *Un poco più vivo*
- Etude II (Variation 2) - *Andante*
- Etude III - *Vivace*
- Etude IV (Variation 3) - *Allegro marcato*
- Etude V (Variation 4) - *Scherzando*
- Etude VI (Variation 5) - *Agitato*
- Etude VII (Variation 6) - *Allegro molto*
- Etude VIII (Variation 7) - *Sempre marcatissimo*
- Etude IX - *Presto possibile*
- Etude X (Variation 8) - *Allegro con energia*
- Etude XI (Variation 9) - *Andante espressivo*
- Etude XII (Finale) - *Allegro brillante*

Etiudy Symfoniczne op. 13 Roberta Schumanna (1910-1856) pomimo swego tytułu, nie mają nic wspólnego z orkiestrą symfoniczną, ani też nie są fortepianową transkrypcją utworu orkiestrowego. Schumann tytułując w ten sposób swój utwór prawdopodobnie chciał podkreślić niespotykane dotychczas w takiej skali, wręcz orkiestrowe, wykorzystanie technicznych i brzmieniowych możliwości fortepianu. Również słowa "etiudy" Schumann użył w nieco przewrotny sposób, gdyż tak naprawdę mamy do czynienia z formą wariacji zakończonych monumentalnym finałem. Każda wariacja opiera się na innym problemie technicznym, więc *de facto* sama dla siebie jest też etiudą.

przerwa

Sandor Veress - *Mala Suita* (1938)

Nogradi Verbunk (1938)

Węgierski kompozytor **Sandor Veress** (1907-1991) oparł większość swoich przedwojennych utworów fortepianowych czerpiąc z folkloru węgierskiego. Kontynuował w ten sposób kierunek obrany przez swojego wielkiego poprzednika, Bełę Bartoka, którego był asystentem w Akademii Muzycznej im. F. Liszta w Budapeszcie. Przykładem tej twórczości są ***Mala Suita i Nogradi Verbunk*** - utwory zaczerpnięte ze zbioru 20. Utworów Fortepianowych. Po II Wojnie Światowej Veress przez krótki okres czasu wykładał w dalszym ciągu na tej uczelni, a jego studentami byli m. in. słynni w późniejszych latach kompozytorzy - Gyorgy Ligeti i Gyorgy Kurtag. Ze względów politycznych Veress wyemigrował w latach 50-tych do Szwajcarii i siłą rzeczy jego twórczość za "żelazną kurtyną" została zapomniana.

Modest Musorgski - Obrazki z wystawy (1874)

- *Promenada*
- *Gnom*
- *Promenada*
- *Stary Zamek*
- *Promenada*
- *Tuileries (kłótnia dzieci w parku)*
- *Bydło*
- *Promenada*
- *Taniec piskląt w skorupkach*
- *Samuel Goldenberg i Szmul*
- *Promenada*
- *Rynek w Limoges (wielka nowina)*
- *Katakumby (sepulcrum romanum)*
- *Chatka na kurzej stopce (Baba Jaga)*
- *Wielka Brama Kijowska*

Obrazki z wystawy Modesta Musorgskiego (1831-1881) to jeden z najpopularniejszych utworów rosyjskiego romantyzmu. Powstały z inspiracji malarską twórczością przyjaciela Musorgskiego, Wiktora Hartmanna. Jest to cykl 10. miniatur, opisujących dźwiękami nastroj obrazów o tych samych tytułach. Spajająca miniatury Promenada symbolizuje przejście osoby zwiedzającej wystawę od jednego obrazu do drugiego.

Jakub Tchorzewski – fortepian

Kierownictwo artystyczne cyklu – **prof. Andrzej Zieliński**

Jakub Tchorzewski, laureat szeregu nagród na międzynarodowych i krajowych konkursach pianistycznych, koncertował w większości krajów Europy, jak również w Stanach Zjednoczonych, Brazylii i Japonii. Do jego najważniejszych występów można zaliczyć wykonania koncertów fortepianowych z Orkiestrą Symfoniczną Filharmonii Narodowej w Warszawie, z Orkiestrą Symfoniczną Filharmonii Lwowskiej i z Bern Symphony Orchestra, jak również recitale podczas festiwalu Mostly Mozart Bern i Veress 2007 w Szwajcarii. Jakub dokonał także nagrań dla Polskiego Radia oraz dla narodowych rozgłośni Czech, Słowacji i Szwajcarii.

Debiutancka płyta Jakuba Tchorzewskiego, wydana w 2007 przez Musiques Suisses, spotkała się z życzliwym przyjęciem krytyki.

Pianista brał udział w kursach mistrzowskich prowadzonych przez tak znakomitych artystów jak Piotr Anderszewski, Rudolf Buchbinder, Ethella Chuprik, John O Connor, Piotr Paleczny i inni.

Jakub Tchorzewski ukończył z wyróżnieniem warszawską Akademię Muzyczną im. Fryderyka Chopina w klasie prof. Alicji Palety-Bugaj. Studiował także w Musikhochschule Lübeck u prof. Jamesa Tocco i kontynuował naukę jako stypendysta rządu szwajcarskiego w Hochschule der Künste Bern u prof. Tomasza Herbuta. W maju 2008 ukończył San Francisco Conservatory of Music, gdzie kształcił się pod kierunkiem Macka McCray, dzięki stypendium Fundacji Kościuszkowskiej.